

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214227006
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214227006.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Vratislava Šteffek, advokát, Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava proti žalovanému: Š. B., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXXX/X, XXX XX Z., št. občan SR, zast. opatrovníčkou G. W., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 614,08 EUR s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 614,08 EUR s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 02.03.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 43,- EUR a trov právneho zastúpenia vo výške 95,76 EUR, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava III dňa 17.07.2014 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 614,08 EUR s príslušenstvom a zmluvnú pokutu vo výške 105,60 EUR. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 14.11.2014 z dôvodu miestnej príslušnosti.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 23.02.2012 uzavrel so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX na čiastku 800,- EUR za odplatu vo výške 304,- EUR. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 1.104,- EUR uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4,- EUR a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 EUR. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil žalovaný podpisom zmluvy. Žalovaný celkovo uhradil 489,92 EUR, pričom posledná uhradená suma vo výške 100,- EUR bola uhradená dňa 08.02.2013. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas, žalobca mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 OZ. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.11.2013 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 22.01.2014 žalobca oznámil žalovanému, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 01.03.2013. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere žalobca neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu dlžná čiastka činila 614,08 EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 1.104,- EUR a čiastkou vo výške 489,92 EUR, ktorá bola uhradená žalovaným. Žalobca si ďalej uplatňoval zmluvnú pokutu vo výške 3,30% z istiny úveru, a to za

každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Keďže istina úveru bola vo výške 800,- EUR, tak mesačná zmluvná pokuta bola vo výške 26,40 EUR (3,30% z 800,- EUR).

Súd platobným rozkazom, č.k. 32Ro/2770/2014-22 zo dňa 16.12.2014 uložil žalovanému povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 614,08 EUR spolu s úrokom z omeškania, zmluvnú pokutu vo výške 105,60 EUR a nahradil trovy konania. Nakoľko platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd vydal uznesenie zo dňa 03.02.2015, ktorým platobný rozkaz zrušil.

Nakoľko žalovaný je na adrese bydliska neznámy, súdu sa nepodarilo zistiť inú adresu pobytu žalovaného, súd mu v súlade s § 29 ods. 2, 5, 6 O.s.p. ustanovil pre toto konanie opatrovníčku.

Ustanovená opatrovníčka sa k návrhu na začatie konania nevyjadrila.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože podľa § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 30.03.2015.

Súd sa oboznámil s obsahom návrhu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. S. zo dňa 23.06.2009, obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 27.11.2013, oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 22.01.2014 a ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 23.02.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120120516, predmetom ktorého bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru vo výške 800,- EUR za odplatu vo výške 304,- EUR, t.j. celková dlžná suma predstavovala 1.104,- EUR. Žalovaný sa zaviazal splácať dlžnú sumu v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4,- EUR a ďalej v 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 EUR, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Podľa vyjadrenia žalobcu zaplatil žalovaný ku dňu podania návrhu sumu vo výške 489,92 EUR.

Žalobca listom zo dňa 27.11.2013 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 614,08 EUR do 5 dní od obdržania výzvy.

Žalobca listom zo dňa 22.01.2014 oznámil žalovanému, že záväzok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120120516 bol ku dňu 01.01.2013 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Zároveň vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu dlžnej sumy.

Podľa 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky

z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a vzhľadom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný. Nárok žalobcu vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXX,XX zo dňa 23.02.2012. Z pohľadu právnej kvalifikácie ide o zmluvu uzavretú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na právny vzťah medzi účastníkmi konania je rovnako potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Súd považuje za nesporné, že žalovaný čerpal spotrebiteľský úver vo výške 800,- EUR. Keďže žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, dostal sa do omeškania s platením jednotlivých splátok poskytnutého úveru, v dôsledku čoho došlo k predčasnej splatnosti úveru. Dlžná suma predstavovala 614,08 EUR, ktorú žalovaný neuhradil ani v žalobcom dodatočne poskytnutej lehote. Súd považoval návrh žalobcu v tejto časti za dôvodný, a preto návrhu v časti žalovanej sumy 614,08 EUR vyhovel.

O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania od 02.03.2013, kedy základná úroková sadzba ECB predstavovala 0,75%. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne od 02.03.2013 do zaplatenia.

Žalobca si v konaní ďalej uplatňoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 105,60 EUR v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120120516 zo dňa 23.02.2012.

Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty súd konštatuje, že zmluvná podmienka zakotvená v bode 3 Obchodných podmienok bola všeobecnými súdmi Slovenskej republiky vyhlásená za neprijateľnú (napr. rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.07.2014, sp. zn. 19C/611/2013), kedy znenie zmluvnej podmienky bolo doslovne uvedené vo výroku rozhodnutia. Zmluvná podmienka s rovnakým obsahom bola teda už právoplatne judikovaná ako neprijateľná.

Presné znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku rozhodnutia Okresného súdu Trnava zo dňa 02.07.2014, sp. zn. 19C/611/2013 bolo: "Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nespĺní svoj záväzok podľa článku II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý

aj začatý mesiac omeškania celkovej dlžnej čiastky. Zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je oprávnený účtovať dlžníkovi/spoludlžníkovi náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej však 67,- eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu."

Žalobcovi taktiež na základe uvedenej zmluvnej podmienky nebolo všeobecnými súdmi priznané plnenie z dôvodu jej neprijateľnosti (napr. rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19.02.2014, sp. zn. 9C/419/2013, rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 20.05.2013, sp. zn. 9C/17/2013, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.02.2014, sp. zn. 6C/8/2014).

Zmluvná podmienka určená právoplatným súdnym rozhodnutím za neprijateľnú sa považuje za neplatnú, pričom nie je rozhodujúce, ktorý zo všeobecných súdov Slovenskej republiky rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Dodávateľ tak nemôže používať túto podmienku alebo podmienku s rovnakým významom v zmluvách so všetkými ďalšími spotrebiteľmi. Toto ustanovenie je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v čl. 7 ods.1 ukladá členským štátom EÚ povinnosť zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Zo znenia § 53a ods. 1 OZ tiež vyplýva, že povinnosť zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky (a teda aj povinnosť zdržať sa uplatňovania si plnenia z nej) sa viaže na pôvodného dodávateľa, ako aj na každého jeho právneho nástupcu. Účelom takejto právnej úpravy je, aby aj ostatní spotrebiteľia boli chránení pred konaním dodávateľa, v dôsledku ktorého by mohla vzniknúť nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Ďalším používaním neprijateľnej zmluvnej podmienky a uplatňovaním nárokov na základe takejto podmienky vytvára dodávateľ protiprávny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v rozpore so zákonom. Ak by súd v danom prípade priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie práva Európskej únie na ochranu práv spotrebiteľov. Zákaz používania zmluvnej pokuty vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemožno vysloviť ani čiastočnú neplatnosť uvedenej zmluvnej podmienky. Plnenie z takejto podmienky by navyše zakladalo bezdôvodné obohatenie. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Z týchto dôvodov súd nemohol právo na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcovi priznať ani čiastočne. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 105,60 EUR je nedôvodný, a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. Žalobca mal vo veci úspech na cca 85%, pričom súd je toho názoru, že neúspech žalobcu bol v tomto prípade len nepatrný. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 43,- EUR a trov právneho zastúpenia vypočítaných z výšky súdom priznaného plnenia za dva úkony právnej služby á 39,84 EUR (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 14.07.2014, 2. návrh na začatie konania zo dňa 15.07.2014), 2x režijný paušál á 8,04 EUR, t.j. spolu 95,76 EUR.

Žalovaný je v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.